

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-233/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Aleksandri Gumzej, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice Teodore Gregurić Šoštarić, u pravnoj stvari tužitelja AUTO CENTAR ŠATRAK d.o.o., OIB: 83902993021, Zagreb, Božidarevićeva ulica 13, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Župan, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Župan, Babić & Antunović d.o.o. u Zagrebu, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, radi isplate iznosa od 67,60 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 8. rujna 2026., održane u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 22. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 67,60 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 20. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.
- II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj zahtijeva isplatu zakonskih zateznih kamatama na iznos od 67,60 EUR po stopi koja prelazi stopu određenu u točki I. izreke presude.
- III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 144,91 EUR sa zateznim kamatama na taj iznos od 22. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo

polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 12. veljače 2026. u bitnome navodi da je u prometnoj nezgodi od 25. kolovoza 2023. oštećeno motorno vozilo marke i tipa Citroen C4, registarske oznake KA 966 JS u vlasništvu Manuele Capan Žanić te tvrdi da je tuženik obvezan nadoknaditi nastalu štetu sukladno polici obveznog osiguranja štetnika koju ima ugovorenu kod tuženika. Nadalje, da je oštećenica tuženiku prijavila štetni događaj te da su djelatnici tuženika 25. kolovoza 2023. pregledali vozilo, procijenili štetu i napravili zapisnik o izvidu štete, referentni broj: 62-AO-14798/2023, nakon čega da je tuženik utvrdio da je zahtjev tužitelja osnovan te je poslao obavijest o izvršenoj uplati nespornog dijela, ali da je time samo djelomično podmiren iznos predmetne štete. Naime, navodi da je oštećenik svoje vozilo odlučio popraviti kod tužitelja čija je primarna djelatnost popravak vozila (limarija i lakiranje) koji je predmetno vozilo sukladno zahtjevu vlasnika popravio, odnosno vratio u stanje kakvo je bilo prije nastanka štetnog događaja, a sve sukladno pravilima struke. Ističe da oštećenik kao potrošač ima pravo svojom slobodnom voljom odabrati gdje će svoje vozilo popraviti i da ne treba odabrati za popravak vozila onaj servis koji je ugovorni partner tuženika, a da su jasno i decidirano svoja stajališta iznijeli i Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja te Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga. Nadalje, da je oštećenik za svoj popravak odabrao tužitelja koji ima službenu cijenu sata rada po kojoj radi i koji je vozilo preuzeo i izvršio popravak te je za svoju uslugu ispostavio račun broj: 465/2/67 u ukupnom iznosu od 489,01 EUR (PDV uključen), a koji iznos je tuženik dužan podmiriti kako bi nadoknadio štetu oštećeniku. Međutim, tuženik da je predmetni račun ovjerio odnosno likvidirao na iznos od 421,41 EUR (isprva da je uplaćen iznos od 111,41 EUR, a dodatno da je uplaćen iznos od 310,00 EUR), dok razliku od 67,60 EUR nije platio navodeći da je to cijena rada limara i lakirera koju oni priznaju. Tužitelj ističe da na izvidu štete nije napisana cijena sata rada koju tuženik priznaje, a da je tužitelj likvidirao svoj rad na 40,00 EUR plus PDV u ovoj šteti, čime da se dokazuje da tuženik priznaje cijene proizvoljno iako da svaki gospodarski subjekt ima pravo raditi po satnicama koje sam odredi u zakonski određenom poslovnom prostoru. Nadalje, da tuženik umanjuje cijenu sata rada auto servisa koji je registriran za tu djelatnost, a da je takvo postupanje zabranjeno što potvrđuju sudska praksa i stavovi nadležnih državnih agencija. Obzirom na sve navedeno, da su ustupiteljica/ oštećenica kao vlasnica popravljenog vozila i ovlaštena osoba tužitelja sklopili 2. listopada 2024. ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja kojim je ustupitelj prenio potraživanje u iznosu od 67,60 EUR na primatelja tj. tužitelja te o tome obavijestili tuženika. Tužitelj stoga predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 67,60 EUR i trošak parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu od 24. veljače 2026. priznao da je njegov osiguranik kriv za predmetni štetni događaj, međutim osporio je visinu tužbenog zahtjeva, valjanost računa na kojemu tužitelj temelji svoj zahtjev i ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja. Tuženik ističe da je s tužiteljem na dan izdavanja računa 4. prosinca 2023. imao sklopljen ugovor o poslovno tehničkoj suradnji za popravak vozila te da se predmetnim ugovorom tuženik obvezao da će se pridržavati cijena sata rada ugovorenih ugovorom i da će osiguranicima tuženika priznati i obračunati popust na

ugrađeni materijal (čl. 4. Ugovora). Tuženik da je stoga isplatio naknadu štete prema računu popravka umanjenom za iznos koji je određen ugovorom o suradnji. Račun koji tužitelj prilaže u tužbi da je nevaljan iz razloga što ne sadrži dogovorene cijene usluga i popusta, a što prema ugovoru o suradnji ispostavljeni račun treba sadržavati da bi bio valjan (čl. 4. Ugovora). Također, da je tužitelj bio slobodan otkazati Ugovor pisanim putem s otkaznim rokom od 90 dana, a što nije učinio (čl. 9. Ugovora), stoga da je obvezan izdavati račune u skladu s ugovorom jer da su u suprotnom isti nevaljani. Oспорava i tijek zakonskih zateznih kamata jer da je tuženik u mirnom postupku u cijelosti ispunio svoju obvezu te da stoga nije ni pao u zakašnjenje. Tuženik također osporava naznačenu stopu zatezne kamate jer da ista nije određena sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima. Slijedom navedenoga, tuženik predlaže da sud obije tužbeni zahtjev u cijelosti i naloži tužitelju da snosi troškove postupka.

3. Sud je izvršio uvid u spis i izveo dokaze čitanjem sljedećih isprava: e-maila između stranaka od 27. kolovoza 2025. (list 33 spisa), računa broj: 465/2/67 od 4. prosinca 2023. (list 34 spisa), cjenika tužitelja od 1. siječnja 2023. (list 35 spisa), notifikacije o ustupu tražbine radi ispunjenja (list 36 spisa), zapisnika o izvidu štete (list 37 spisa), dopisa tuženika od 4. prosinca 2023. (list 38 spisa), Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. veljače 2024. (listovi 39-40 spisa), e-maila Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga od 3. srpnja 2015. (listovi 41-42 spisa), dopisa Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020., KLASA: 034-08/18-01-093, URBROJ: 580-09/84-2020-043 (listovi 48-51 spisa), sudske prakse (listovi 7-10, 13-31, 43-47 i 52-57 spisa), Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji za popravak vozila (listovi 67-74 spisa) i Aneksa ugovora o poslovno tehničkoj suradnji za popravak vozila (listovi 75-78 spisa).

4. S obzirom na to da je sud činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrdio na temelju dokumentacije u spisu predmeta, vodeći računa o načelu ekonomičnosti postupka, ocijenjeno je da izvođenje drugih dokaza nije svrsishodno. Stoga, sud nije izveo dokaz prometno-tehničkog vještačenja na okolnost visine cijene sata rada predložen po tužitelju jer je ocijenio da bi to s obzirom na vrijednost predmeta spora bilo povezano s nerazmjernim troškovima. Odbijen je i tužiteljev dokazni prijedlog za saslušanje oštećenice Manuele Capan Žanić te zastupnika po zakonu tužitelja jer je i bez provedbe navedenih dokaza činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno te bi se izvođenjem tih dokaza postupak samo dodatno odugovlačio i stvarali bi se nepotrebni troškovi, dok bi ishod spora bio jednak.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 67,60 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamata na temelju ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. veljače 2024., pri čemu se utuženi iznos odnosi na nepodmireni dio računa ispostavljen za popravak vozila oštećenice.

7. Među strankama nije sporno da je u vrijeme nastanka štetnog događaja vozilo kojim je prouzročena šteta bilo osigurano kod tuženika na temelju police obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti te da je osiguranik tuženika odgovoran za predmetni štetni događaj. Također, nije sporno da je tužitelj izvršio popravak vozila i za taj popravak 4. prosinca 2023. izdao račun broj: 465/2/67 u iznosu od 489,01 EUR

te da je tuženik po tom računu platio iznos od 421,41 EUR, dok je razlika od 67,60 EUR ostala nepodmirena.

8. Između stranaka je sporna visina tužbenog zahtjeva, valjanost računa na kojemu tužitelj temelji svoj zahtjev i ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja. Konkretno, sporno je ovlaštenje tuženika da umani iznos računa tužitelja na temelju Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji za popravak vozila te aktivna legitimacija odnosno je li tužitelj kao primatelj ustupljene tražbine ovlašten potraživati od tuženika nepodmireni dio računa.

9. S obzirom na to da je tuženik u odgovoru na tužbu osporio ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja, a iz čega proizlazi da osporava i samu aktivnu legitimaciju, sud će u nastavku obrazloženja analizirati odnos oštećenika i tužitelja i samih parničnih stranaka.

10.1. Na temelju članka 80. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023. i 155/2023., dalje: ZOO) vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

10.2. Sukladno odredbi čl. 82. st. 1. ZOO-a za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju.

10.3. Odredbom članka 84. stavka 1. ZOO-a propisano je da primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

10.4. Nadalje, prema odredbi čl. 88. st. 1. ZOO kad dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoju tražbinu ili jedan njezin dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljene tražbine. Prema st. 2. ovog članka, kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova se obveza gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu. U oba slučaja primatelj je dužan predati ustupitelju sve što je primio preko iznosa svoje tražbine prema ustupitelju. U slučaju ustupanja radi ispunjenja dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju, čak i kad je obaviješten o ustupanju (čl. 88. st. 3. i 4. ZOO).

11. Sud je na temelju Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. veljače 2024. utvrdio da oštećenica kao ustupiteljica ima novčano potraživanje prema tuženiku kao dužniku u iznosu od 67,60 EUR sukladno računu broj: 465/2/67 u ukupnom iznosu od 489,01 EUR i na temelju izvida dužnika br. 62-AO-14798/2023. Ugovorne strane suglasno utvrđuju da je primatelj izvršio popravak automobila za ustupitelja te je ispostavio račun za popravak štete br. 465/2/67 u ukupnom iznosu od 489,01 EUR dužniku koji je navedeni račun dužan podmiriti kao odgovorni osiguratelj s police osiguranja štetnika i izvida štete. Međutim, dužnik je po predmetnom računu podmirio iznos vlasniku vozila odnosno ustupitelju od 421,41 EUR, čime dužnik nije podmirio iznos od 67,60 EUR te da stoga primatelj i dalje ima potraživanje prema ustupitelju u iznosu od 67,60 EUR. Slijedom navedenoga, Manuela Capan Žanić kao ustupiteljica

tražbine (cedent), radi namirenja svoje preostale novčane obveze u iznosu od 67,60 EUR prema tužitelju kao primatelju tražbine (cesionar), ustupa tužitelju tražbinu u iznosu od 67,60 EUR koju ima prema tuženiku kao dužniku (cesusu), s time da se njezina obveza prema tužitelju gasi odnosno smanjuje tek kad tužitelj kao primatelj naplati ustupljenu tražbinu od dužnika (čl 2. Ugovora). Dakle, u konkretnom se slučaju, prema sadržaju ugovora o ustupu, radi o ustupu tražbine radi ispunjenja pa obveza oštećenice prema tužitelju, po osnovi isplate naknade za izvršeni popravak vozila, prestaje tek kad tužitelj naplati od tuženika ustupljenu mu tražbinu po osnovi naknade iz osiguranja. Tuženik je o ustupanju tražbine obaviješten putem e-maila 27. kolovoza 2025. (list 33 spisa).

12. U predmetnoj pravnoj stvari tuženik ne osporava da tužitelju nije podmirio tražbinu po računu br. 465/2/67 u punom iznosu, a nepodmirenje razlike od 67,60 EUR do punog iznosa računa opravdava na način da je naknadu štete prema računu popravka umanjio za iznos koji je određen ugovorom o suradnji. Budući da je nesporno da tuženik po predmetnom računu nije uplatio iznos od 67,60 EUR, nesporno je i da postoji tražbina koja je predmet ugovora o ustupu potraživanja. Nadalje, budući da se radi o novčanoj tražbini po osnovi naknade štete, ista nije strogo osobne naravi niti je njezin prijenos zabranjen. Slijedom navedenoga, imajući u vidu sadržaj predmetnog ugovora i prethodno citirane zakonske odredbe o ustupu potraživanja, nedvojbeno je da je tužitelj aktivno legitimiran potraživati isplatu utuženog iznosa te da je tuženikov prigovor valjanosti ugovora o ustupanju tražbine neosnovan.

13.1. U odnosu na tuženikove navode da je tužiteljev račun nevaljan iz razloga što tužitelj prilikom obračuna nije postupao u skladu s odredbom članka 4. Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji za popravak vozila sklopljenog između tužitelja i tuženika kojim se tužitelj obvezao pridržavati ugovoreni cijena sata rada i da će osiguranicima tuženika priznati i obračunati popust na ugrađeni materijal, ističe se sljedeće. Predmet ovog postupka je naknada štete koju oštećenica kao treća osoba ima pravo zahtijevati od ovdje tuženika kao osiguratelja po osnovi obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a koju je tražbinu ustupila tužitelju. Sama činjenica da je u konkretnom slučaju tužitelj ujedno servis koji je izvršio popravak vozila ne predstavlja zapreku da primi ustup tražbine radi ispunjenja i da potom kao novi vjerovnik (cesionar) zahtijeva isplatu od odgovornog osiguratelja.

13.2. Sud je uvidom u Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji za popravak vozila od 28. listopada 2016. (dalje u tekstu: Ugovor) te u Aneks Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji za popravak vozila od 23. svibnja 2018. (dalje u tekstu: Aneks ugovora), a koje je sam tuženik dostavio uz podnesak od 24. veljače 2026. kojim je dao odgovor na tužbu, utvrdio da su upravo tužitelj i tuženik predmetnim ugovorom i aneksom utvrdili uvjete suradnje i poslovnog odnosa između njih kao ugovornih stranaka. Sukladno odredbi članka 336. stavka 1. ZOO-a, ugovor stvara prava i obveze za ugovorne strane. Dakle, u pravilu se obveze koje nastaju za dužnika ne mogu istaknuti prema trećim obvezama jer se ugovorni obveze ne protežu na osobe koje nisu ugovorne strane. U predmetnoj pravnoj stvari sud nije utvrdio da bi predmetni ugovor po bilo kojoj pravnoj osnovi proizvodio pravne učinke prema oštećenici Manueli Capan Žanić kao trećoj osobi. Naime, iz dostavljenog Ugovora i Aneksa ugovora razvidno je da oštećenica nije bila stranka konkretnog pravnog posla, a tuženik nije ni tvrdio, a time ni dokazivao, da je oštećenica pristupila njegovim odredbama, da je po bilo kojoj

osnovi bila obvezana prihvatiti nižu cijenu popravka niti da bi joj tim ugovorom bilo ograničeno pravo na punu naknadu nastale štete. Dakle, u ovome postupku nema mjesta raspravljanju o eventualnim povredama ugovornih obveza od strane tužitelja prema Ugovoru o poslovno-tehničkoj suradnji za popravak vozila s obzirom na to da se tužiteljev zahtjev prosuđuje prema pravilima o naknadi štete, a gdje tužitelj nastupa kao primatelj ustupljene tražbine oštećenice. Ako tuženik smatra da je tužitelj povrijedio svoje obveze iz Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji za popravak vozila, tada svoje zahtjeve može istaknuti u zasebnom postupku i u okviru odgovarajućeg ugovornog odnosa.

13.3. Uvidom u račun broj: 465/2/67 (list 34 spisa) sud je utvrdio da ima obvezatan sadržaj propisan odredbom članka 79. stavka 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine", broj: 73/2013., 99/2013., 148/2013., 143/2014., 115/2016., 106/2018., 121/2019., 138/2020., 39/2022., 113/2022., 33/2023., 114/2023., 35/2024., 152/2024., 52/2025., 151/2025., 32/2026. i 48/2026.) te da je cijena spornih autolimarskih i autolakirerskih radova naznačena u iznosu od 40,00 EUR (cijena brz PDV-a), sve sukladno cjeniku koji je bio u primjeni od 1. siječnja 2023.

13.4. Slijedom svega navedenoga, sud je utvrdio da su neosnovani navodi tuženika kojima se osporava valjanost računa broj: 465/2/67, a na temelju kojega je za nepodmireni dio u iznosu od 67,60 EUR izvršen ustup tražbine oštećenice ovdje tužitelju.

14. Odredbom članka 1045. stavka 1. ZOO-a propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odredbom članka 1046. ZOO-a propisano je da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Prema članku 1085. stavku 1. ZOO-a odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a naknada u novcu dosudit će se oštećeniku ako on to zahtijeva, a okolnosti danog slučaja ne opravdavaju uspostavu prijašnjeg stanja (stavak 4.).

15. U konkretnom slučaju uspostava prijašnjeg stanja ostvaruje se popravkom oštećenog vozila. Stvarni trošak popravka utvrđuje se prema računu servisne radionice koja je izvršila popravak. Tuženik je navedeni račun osporio isključivo zbog razlike u cijeni sata rada i popustu za koji smatra da se trebao obračunati prema Ugovoru o poslovno-tehničkoj suradnji za popravak vozila, a za koji je sud u točkama 13.1.-13.3. obrazloženja utvrdio da se ne može primijeniti u konkretnom slučaju.

16. Da oštećena osoba može slobodno izabrati gdje će popraviti svoje vozilo i na temelju računa popravka vozila koje mu je izdala izabrana radionica u kojoj je izvršen popravak zahtijevati naknadu štete, mišljenje je i Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020., a isti stav zauzela je i sudska praksa te ga prihvaća i ovaj sud. Sama činjenica da bi tuženik kao osiguratelj s pojedinim servisima mogao imati ugovorene niže cijene ne znači da se razlika u cijeni na temelju internog ugovora pojedine radionice i osiguratelja može automatski odbiti od naknade štete.

17. Slijedom navedenoga, sud je utvrdio da je tužitelju u odnosu na neplaćenu razliku cijene iz računa br. 465/2/67 nastala šteta u iznosu od 67,60 EUR te da mu je

tuženik dužan naknaditi navedeni iznos na temelju odredbe članka 1085. stavka 1. i 4. ZOO-a u vezi s odredbama članka 80. stavka 1. i 84. stavka 1. ZOO-a, te je stoga valjalo odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

18.1. Odredbom članka 81. stavka 1. ZOO-a propisano je da s tražbinom na primatelja prelaze i sporedna prava, u koja spada i pravo na kamatu, pa je na tužitelja prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate.

18.2. Odluka o zateznim kamatama temelji se na odredbi članka 29. stavka 1. ZOO-a kojim je propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zatezne kamate. Sud je prihvatio zahtjev za zatezne kamate od 20. prosinca 2023., kao dana nakon dospijeća računa br. 465/2/67.

18.3. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s člankom 29. stavkom 2. ZOO-a za odnose izvan trgovačkih ugovora jer oštećenica Manuele Capan Žanić kao ustupiteljica, a time ni tužitelj kao primatelj, nisu u odnosu koji bi proizlazio iz trgovačkog ugovora, već se u konkretnom slučaju radi o tražbini naknade štete iz obveznog osiguranja, na što je osnovano ukazao tuženik. Zbog toga je tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se traži kamata preko dosuđene stope odbijen kao neosnovan te je u tom dijelu odlučeno kao u točki II. izreke presude.

19. Odluku o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/2025., dalje: ZPP). Visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: broj: 138/2023., dalje u tekstu: Tarifa) i zahtjeva tužitelja (list 83 spisa), a visina sudskih pristojbi na temelju Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“, broj: 37/2023., dalje u tekstu: TSP/23.) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“, broj: 50/2026., dalje u tekstu: TSP/26).

20. Sukladno članku 154. stavak 1. ZPP-a stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove postupka te je tužitelju sukladno citiranim zakonskim odredbama dosuđena naknada troškova parničnog postupka prema vrijednosti spora, odnosno priznata mu je jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u vrijednosti od 50 bodova (Tbr. 7./9. Tarife), a što sukladno Tbr. 54. Tarife iznosi 100,00 EUR. Navedeni iznos valjalo je, sukladno traženju tužitelja, uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46. Tarife), stoga je tužitelju na ime troškova parničnog postupka po osnovi zastupanja po odvjetniku priznato ukupno 125,00 EUR.

21. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 6,64 EUR na temelju odredbe članka 4. stavka 1. u vezi s člankom 7. stavkom 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/2018. i 51/2023., dalje: ZSP), a sve u vezi s Tar.br.1. TSP/23., kao i trošak pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 EUR u skladu s čl. 4. st. 4. ZSP jer je tužitelj obveznik plaćanja te pristojbe kao stranka koja je uspjela sa zahtjevom u sporu, dok je u odnosu na visinu zahtjeva za sudsku pristojbu na presudu sud odlučivao u granicama zahtjeva sukladno članku 2. ZPP-a. Slijedom

navedenoga, sud je tužitelju dosudio trošak postupka u ukupnom iznosu od 144,91 EUR.

22. Na tako utvrđen iznos troška postupka tužitelju su dosuđene zatezne kamate koje se obračunavaju počevši od dana donošenja ove presude do isplate, po stopi propisanoj čl. 29. ZOO-a za ostale odnose, a u skladu s odredbom članka 151. stavka 3. ZPP-a. Stoga je odlučeno kao u točki III. izreke presude.

U Zagrebu 22. rujna 2026.

Sutkinja:
Aleksandra Gumzej

Nacrt odluke izradila:
Teodora Gregurić Šoštarić, viša sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 (petnaest) dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088d-7cd83**

Kontrolni broj: **05a61-389d7-e4046**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.